

Willem de Kleynen: de medeslachtoffers van alcohol, Uitgeverij Davey Jones Publishing, Prinsenbeek, 2019, ISBN: 9789462172159 (Alcoholverslaving, Angst, Familieverhoudingen, Persoonlijke relaties, schaamte, AG)

Soort boek/Ziekte/Stijl:

Problematische alcoholdrinkers brengen schade toe aan slachtoffers, zoals bijvoorbeeld in het verkeer. In de directe omgeving van de drinker bevinden zich echter nog veel meer slachtoffers, die in de schaduw van de drinkers leven. Ze krijgen nauwelijks aandacht, maar wel alles voor hun kiezen.

De verhalenbundels 'De medeslachtoffers van alcohol' bieden medeslachtoffers een klankbord. Zij kunnen de sturende kracht zijn om van het probleem af te komen. De eerste bundel is nu uit, in 2020 volgen nog een deel 2 en deel 3. Op de website www.medeslachtoffersvanalcohol.nl is meer informatie te vinden en daar kunnen medeslachtoffers ook hun verhaal delen.

Over de auteur:

Willem de Kleynen is een geboren en getogen Hagenaar. Sinds 20 jaar woont hij dicht aan de zee. Langs het strand doet hij inspiratie op voor zijn verhalen.

Willem heeft naast zijn opleiding tot klinisch gedragspsycholoog ook de pilotenopleiding gevolgd.

Door zijn ervaringen, zowel in de kliniek als in de lucht, verzamelde hij verhalen die hij graag wereldkundig wilde maken. Verhalen over mensen en hoe men zich gedraagt in bepaalde situaties. Maar ook over mensen die slachtoffer dreigen te worden van een alcoholgebruiker in hun omgeving. Iets wat veel vaker voorkomt dan gedacht en zwaar onderbelicht is.

Zijn drive is met zijn verhalen bij te dragen aan inzicht.

Korte bespreking

Verhalen van naasten zijn bij elkaar gebracht en geïntegreerd in een verhaal (128 pagina's). Hoe deze vertaalslag van directe ervaringen naar de bundel is gemaakt is niet duidelijk. De verhalen van 'medeslachtoffers' komen aan bod vanuit het gezichtspunt van Bob die verschillende vrienden en collega's heeft die mensen hebben met mensen in hun omgeving die te veel drinken. Zelf wordt hij in het eerste hoofdstuk aangesproken door zijn baas op het gedrag van zijn vriendin op een bedrijfsfeestje. Daarna volgen gesprekken met verschillende collega's en vrienden die worstelen met alcoholisme in hun omgeving, de impact die dat heeft op hen en hoe ze daar mee om proberen te gaan. Bob, wordt door verschillende mensen aangesproken als expert en om hulp gevraagd, omdat hij verhalen van mensen met alcoholisme verzamelt.

Wat viel op

Naasten en collega's die het gedrag van degene met het alcoholprobleem proberen goed te praten en de problematiek voor anderen proberen te verbergen komen in het boek veel terug. Ook komt de worsteling naar voren van het keer op keer tevergeefs helpen degene met het alcoholprobleem te stoppen met drinken. De verhalen laten zien hoe 'medeslachtoffers' zelf ook sociaal geïsoleerd kunnen raken. Wat opvalt is dat in verschillende verhalen de naaste zelf ook drinkt, zij het minder problematisch, soms uit gewoonte, soms omdat het het omgaan met de situatie makkelijker maakt. Dit en de verscheidenheid aan verhalen laat zien hoe wijdverspreid de problematiek van te veel drinken eigenlijk is. In de verhalen komen ook verschillende strategieën aan bod om met de situatie om te gaan, zoals het uitmaken van de relatie, het verbannen van alcohol uit huis (waardoor de problematiek zich verplaatst) en het op het gezicht blijmoedig regelen van het eigen leven (zoals in het geval van het jonge meisje Bettine).

Citaten

'Op een of andere manier raakte toen bekend dat de man met wie ze zo vriendelijk aan het uitdelen waren geweest helemaal degene niet was, die ze dachten en toen sloeg de stemming om. Niet alleen dat, ook moest betaald worden! Pinnen kon daar niet en er moesten honderden euro's afgerekend worden die we niet bij ons hadden! En wie moest het opknappen? Nico kon alleen lallen en daar stond ik, tweehonderd kilometer van huis, met een rekening die ik niet kon betalen. Ik draaide er voor op, ze keken mij aan. Iedereen kwaad op mij, ik wist het niet meer. We hadden niks bij ons! Ik kwam op het idee om die vrienden waar we op bezoek waren geweest te vragen. Bellen dus. Die vrienden kwamen er aan- vijftig kilometer heen en weer gereden- en die betaalden de nota voor ons. Dat redde de boel. Zo reden we dan terug. Ik woedend op Niek natuurlijk, omdat hij mij zo in de moeilijkheden had gebracht met zijn holle praatjes waardoor we in die rare fantasiewereld waren beland. Nico kon, liggend in de auto, alleen nog 'zeikwif-moet-niet-zeuren' uitbrengen. Zo sleept ik hem naar huis.' p. 44

'Ze gaf me een duwtje en.... Ik deed het! Toen ik eenmaal bij de drankkast het gewenste drankje had ingeschonken, drong het allemaal tot me door. Ik voelde het toen ik mezelf de omgeving af zag zoeken naar Linda, om te zien of ik de oversteek veilig terug kon maken richting Josephien. Stel je voor dat ik gezien zou worden, wat dan? Dan zou Linda mij als verrader van haar zaak zien, in haar eigen huis. En Linda was mans genoeg om me daar ook meteen de mantel voor uit te vegen, wist ik. De scene zag ik al aankomen. En waarom? Voor de drankjes van Josephien? Moest ik daar allemaal die gekkigheid voor doormaken, na die narigheid die ik net al gehad had in hun badkamer? En dan ook nog weer haar geld gaan lenen, om de gevolgen van haar drank te kunnen verstoppen? Ik?' P.92

Extra informatie

<https://www.medeslachtoffersvanalcohol.nl/index.php?P=cms/pages/home&naam=home>

Inzien:

<https://www.medeslachtoffersvanalcohol.nl/cms/upload/files/Inkijkexemplaar%20alcohol%20deel%201.pdf>